

ARCHIWUM UNIwersYTETU JAGIELLOŃSKIEGO

ZESPÓŁ:

Wydział Filozoficzny Uniwersytetu Jagiellońskiego 1849-1945

SYGNATURA:

WF II 504 – Teczki akt doktorskich podania o dopuszczenie do egzaminów ścisłych, ocena pracy, załączniki 1860-1945

SYGNATURA OBIEKTU:

WF II 504 – Herszlikówna Felicja

DIGITALIZACJA:

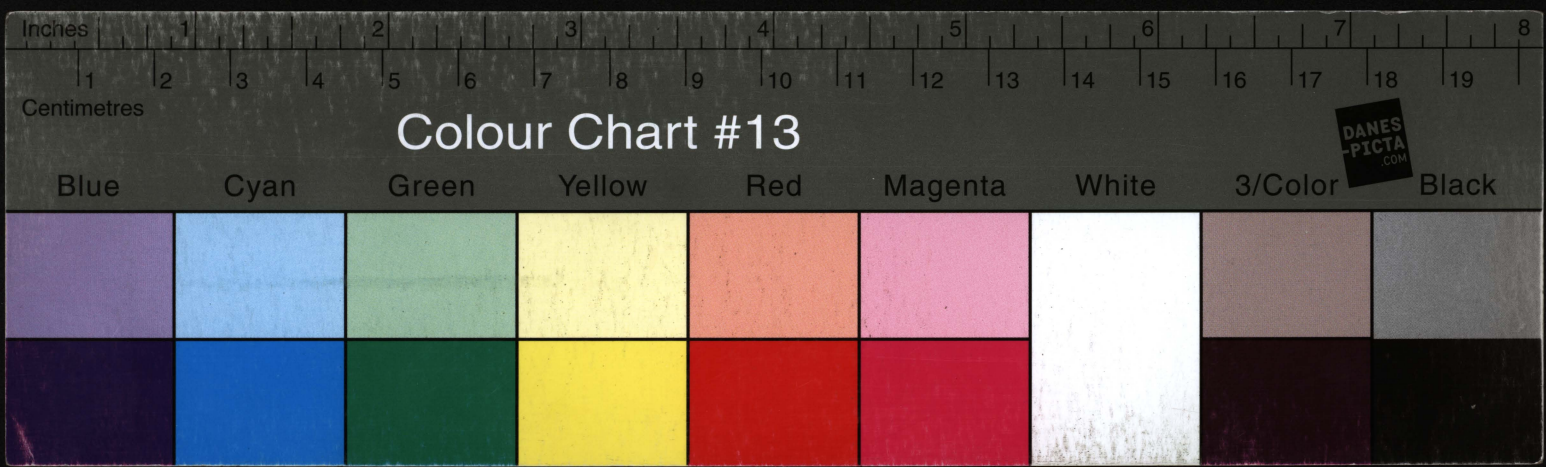
Archiwum Uniwersytetu Jagiellońskiego

2016 r.

1. NR ARCHIWUM: 805	2. NAZWA ARCHIWUM: Archiwum Uniwersytetu Jagiellońskiego	
3. NAZWA ZESPOŁU: Wydział Filozoficzny Uniwersytetu Jagiellońskiego 1849-1945 (WF II)		
4. NR ZESPOŁU: 17	5. SYGNATURA OBIEKTU: WF II 504 – Herszlikówna Felicja	
6. LICZBA STRON/KART: 10		7. LICZBA SKANÓW: 10
8. DATA WYKONANIA: 2016	9. NAZWA PRACOWNI: Archiwum UJ	10. WYKONAWCA KOPII CYFROWYCH: Jacek Urbanowicz
11. UWAGI: -		

Do
Świętego Łokamatu
Wydziału filozoficznego M. J.
w Krakowie.

Shirley's

Do :

Świetnego Diekanatu Wydziału
filozoficznego M. G. w Krakowie.

W Krakowie, dnia 23. czerwca 1926 r.

Niniejszym pismem absolwentka M. G. po
odbyciu przepisanych studiów praci
o doposażenie do egzaminów istnych
z przedmiotu głównego Historji Sztuki
i przedmiotu pomocznego Archeolo-
gii celam wyryskania doktora
filozofji, katarysyz zarazem wypra-
me na temat: "Krakowskie płyty
bronzowe wykonane przez Piotra
Wiskera."

Felicja Herslikówna.

Metryka urodzenia
Świadectwo dojrzałości
absolutorjum
curriculum vitae

Prof. Paganini
" " "

WYDZIAŁ FILOZOFICZNY
UNIwersytetu Jagiellońskiego
W KRAKOWIE

L. 1062/26.
23. VI. 1926.

W Krakowie, dnia 23. czerwca 1926 r.

JW Panom Profesorom

Drowi Pagaczewskiemu

" ~~Myteletskiemu~~ xx

" Molému

przesyłam podanie p. Felicji Herszlikówny
z prośbą o wydanie opinii na piśmie czy
na podstawie załączonej pracy można kan-
dydatkę dopuścić do rygorozów.-

Dziekan Wydziału filozoficznego:

Sealceli

Watgasmiki obuzneta
T-Herzlikowa.
mijacholacha
aschm unchisura

Curriculum vitae.

Urodziłam się w Łöchi 29 maja 1894 r.
 W roku szk. 1907/8 wstąpiłam do Gimnazjum
 im. Eliry Orrenkowej, które ukończyłam
 w roku 1914/15.
 W roku 1916/17 otrzymałam świadectwo
 z kompletem maturalnego.
 Przejrzałam do Uniwersytetu Ja-
 gellońskiego, 1918 r. Absolutorium otrzy-
 małam 15 grudnia 1923 r.

Felicja Haukikówna.

Recenzja pracy doktorskiej p. Felcji Kerselkówny

p.t. „Krakowskie płyty brązowe wykonane przez Piotra Wicherę.”

Na podstawie analizy wszystkich płyt brązowych wicherowskich, znajdujących się w Krakowie, dochodzi autorka do rezultatu, że pochodzą one nęperno z pracowni Wicherów, pryncypem większości tych dzieł przypisuje sułennu Piotrowi Wicherowi dzieł. sułennu jako artysty, a nie tylko jako wykonawcy modelów innych rzeźbiarzy; prztem dopuszcza jednak możliwość istnienia takiego obcego modelu w niektórych modelach wypadkach - np. u pomnika Hallmacha.

Dowód jest przeprowadzony wreszcie na podstawie dokładnej znajomości wszystkich zabytków, schodzących u rachubę. Względnie są wszystkie cechy tych dzieł, świadczące o jak najściślejszym pokrewnieństwie całej tej grupy zabytków; a na podstawie chronologicznego uuporządkowania płyt wykazuje się stopniowane zamykanie się cech stylu starszego na styl renesansowy, co u takim stopniu może być tylko dowodem rozrozu, dokony. wyjącego się u twórczości jednego artysty.

Znajomości literatury przedmiotu jest bardzo dobra; że nie są uwzględnione publi. Kacpi najnowe, np. prace Hellera, to nie wina autorki, gdyż ukazały się one, gdy praca już była gotowa. Układ całości jest przejrzysty, wyłożenie jasne, miejscami suche.

Nie wszystkie jednak strony pracy są pozytywne. Literatura o płytach rannych i o zagadnieniach, z niemi i z zabytkami pokrewnymi związanymi, jest bogata, co z jednej strony upowadowało, że nie wszystkie wnioski pracy są nowe, a z drugiej, że autorka miała do wyboru, do którego zdania się przchylić, które usnać za słowne i ewentualnie poprzeć je nowymi argumentami. Wykazała prztem - zwłaszcza tam, gdzie idzie o datowanie zabytków - uprawdzie w dużej mierze sąd własny, ale mimo to oryginalności pracy na tem bardzo uciężała. Jeżere większa, usterką wydaje mi się to, że autorka trzyma się zdala od artystycznych zagadnień zabytków, które omawia. Analiza stylu jest raczej tylko opisem uuzieli własną analizą. Przegląd stylu został uprawdzie uwzględniony jako cechy zewnętrzne, umożliwiające datowanie i identyfikację ich autora, ale styl jako wyraz twórczy samego

artytzy został zupełnie pominięty. A właśnie tutaj było takie pole do popisu, jakie rzadko się zdarza, fanatowi byłby wicherowski posiadałby wysoką wartość artystyczną. Nie mówię nawet o szczegółach, np. o nasładowaniu drewnianych ścianek za portretowaniem figurami, o których autorka uprzednie wspomina, że z których nie umie wywnieść ude-
 Źytych środków (- jest to przecie pięknostek mienienie kary, ilustracja Janowskiego
 artytzy do zagadnienia perspektywy i pojęcie przestrzeni -), - to dzieło na
 przebiegu dwóch wielkich epok w rozwoju sztuki niemieckiej, nauczyła się o
 tem rozróż.

Widzę tych braków uważam jednak, że p. Kierulskówna udowodniła, że umie
 naukowo pracować. Dlatego oceniam jej pracę jako dostateczną do dalszych cpra-
 uinów doktorskich.

Łódź, dn. 20. IV. 1924.

Dr. Wojciechowski,
 profesor kursu Jagiellońskiego.

Alma
 praz dotychczas p. F. Herszkowicz
 p. l. Krenowski pty
 browne, ykonec juze Piotra Wisniewa

Temat praz p. Felicy Herszkowicz jest
 powszechnie znany jako bardzo trudny. Istnieje
 wprawdzie kilka literatury niemieckiej, a nawet
 polskiej, która dotyczy niemieckiego wstępu
 Wisniewa, ale prawie nigdy tak chaos, ten
 niejednorodny pogląd, że a dotyczy to nie tylko
 list Wisniewskich, znajdujących się w Niemczech,
 ale i tych Krenowskich, że już samo opisanie
 tej literatury, zwłaszcza jeżeli chodzi o jej
 chronologiczne uporządkowanie jest Krenowski
 i ich charakterystyką, wymaga tego praz i ich
 geny. Autora z edycją tego zwraca się
 poprawnie, literaturę zwraca się samemu,
 a próbkę miłośki do chronologii. Później Krenowski
 zwraca się na podstawie tej literatury i innych
 wzbijających, zupełnie logicznie. Są nawet pewne nowe
 uwagi: Spokreślenie jej up. bardzo proste.
 podobne zwracanie uwagi Piotra Salomona
 roku 1871 jest rzeczą jej porównania. Z. listy
 weni wstępu wzbijających. Ponieważ to jest
 jest dobre, witaj, że autor na pewno form
 i niejednorodności stylu. Konstrukcja praz jest jasna,
 autor niepisane wstępy: styl poprawny.

Między innymi w tej pracy jest o słabe
 umysłowości podłoża artystycznego i kulturalnego
 na poziomie gołoty i smutku, sterczący
 jest dźwięk poglądów na świat, i niespodziewane
 w tej pracy jest reżyserskie i nie ma
 nowych horyzontów. Mówi to jednak doświadczenie
 autora. Do opowiadania ten młodygo
 świata jest powstaniem z XV w. na XVI, tu jest
 rzymski czas, duży kultury, podryw new look,
 młodych studiów, na co autorze jest uścisnąć
 nie pozwolić. Oby temat pracy p. Fehy
 Henschling był inny, gdyż jest między innymi
 z niego ugraszką kpią, albowiem, jak to widać
 z jej pracy, że metody badawcze i jest
 bardzo sumienne. Jedynym jest, że
 jest to pierwsza praca obejmująca wszystkie
 klasy krakowskie, wiersze z versatatem
 wierszów, dotychczasowym tematem
 dotychczas jest sprzeczne i niejednoznaczne.
 Z przynajmniej podziwem praca p. Henschling
 na ostatniej stronie do dopuszczenia jej autora
 do opinii.

W Krakowie 23/I 1928

Julian Paganus